

Mediji in informacije

Splošno sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 34/22
Luxembourg, 23. februar 2022

Sodbi v zadevah T-834/17 in T-540/18
United Parcel Service/Komisija ter ASL Aviation Holdings in ASL Airlines
(Ireland)/Komisija

Splošno sodišče je zavrnilo odškodninski tožbi, ki sta ju vložili družbi UPS in ASL Aviation Holdings

Družbi sta zahtevali povračilo gospodarske škode, ki naj bi ju utrpeli zaradi nezakonitosti sklepa Komisije, s katerim je bila priglašena koncentracija razglašena za nezdružljivo z notranjim trgovom

Evropska komisija je s sklepom z dne 30. januarja 2013 (v nadaljevanju: sporni sklep)¹ priglašeno koncentracijo med United Parcel Service, Inc. in TNT Express NV (v nadaljevanju: TNT), družbama, ki sta prisotni na trgih mednarodnih storitev hitre dostave malih paketov, razglasila za nezdružljivo z notranjim trgovom.

Družba UPS, ki je javno naznanila, da se tej koncentraciji odpoveduje, je pri Splošnem sodišču vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa. Splošno sodišče je s sodbo z dne 7. marca 2017² tej tožbi ugodilo in Sodišče je s sodbo z dne 16. januarja 2019³ zavrnilo pritožbo, ki jo je zoper to sodbo vložila Komisija.

Komisija je med tem priglašeno koncentracijo med družbama TNT in FedEx Corp., ki je konkurentka družbe UPS, razglasila za združljivo z notranjim trgovom⁴.

Družba UPS je konec leta 2017 proti Komisiji vložila odškodninsko tožbo, s katero je zahtevala povračilo gospodarske škode, ki naj bi jo utrpela zaradi nezakonitosti spornega sklepa.⁵ Leta 2018 sta odškodninsko tožbo vložili tudi družbi ASL Aviation Holdings DAC in ASL Airlines (Ireland) Ltd (v nadaljevanju skupaj: družbi ASL), ki sta pred sprejetjem spornega sklepa z družbo TNT sklenili trgovinska sporazuma, ki ju je bilo treba izvršiti po odobritvi koncentracije med družbama UPS in TNT.⁶

Sedmi razširjeni senat Splošnega sodišča je ti odškodninski tožbi zavrnil.

Presoja Splošnega sodišča

Zavrnitev odškodninske tožbe, ki jo je vložila družba UPS (zadeva T-834/17)

Družba UPS je v odškodninski tožbi navedla, da je Komisija s sprejetjem spornega sklepa storila dovolj resne kršitve prava Unije, zaradi katerih je mogoče uveljavljati nepogodbeno odgovornost Unije. Po mnenju družbe UPS je Komisija, prvič, kršila njene procesne pravice med upravnim postopkom, drugič, kršila obveznost obrazložitve, in, tretjič, storila napake pri vsebinski presoji priglašene koncentracije.

¹ Sklep Komisije C(2013) 431 z dne 30. januarja 2013 o nezdružljivosti koncentracije z notranjim trgovom in delovanjem Sporazuma EGP (Zadeva COMP/M.6570 – UPS/TNT Express); glej tudi Sporočilo Komisije za medije IP/13/68.

² Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisija, [T-194/13](#) (glej tudi sporočilo za medije št. [23/17](#)).

³ Sodba z dne 16. januarja 2019, Komisija/United Parcel Service, [C-265/17 P](#) (glej tudi sporočilo za medije št. [3/19](#)).

⁴ Sklep Komisije z dne 8. januarja 2016 o združljivosti koncentracije z notranjim trgovom in delovanjem Sporazuma EGP (Zadeva M.7630 – FedEx/TNT Express), katerega povzetek je bil objavljen v Uradnem listu Evropske unije (UL 2016, C 450, str. 12).

⁵ Zadeva T-834/17, United Parcel Service/Komisija.

⁶ Zadeva T-540/18, ASL Aviation Holdings in ASL Airlines (Ireland)/Komisija.

Splošno sodišče je najprej opozorilo, da morajo biti za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Unije izpolnjeni trije kumulativni pogoji, in sicer dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice, resničnost škode ter obstoj vzročne zveze med kršitvijo in nastalo škodo.

Na prvem mestu, v zvezi z zatrjevanim nespoštovanjem procesnih pravic družbe UPS med upravnim postopkom je ta družba Komisiji na eni strani očitala, da ni posredovala niti končne različice ekonometričnega modela, ki je bil uporabljen pri analizi učinkov priglašene koncentracije na cene, niti meril za ocenjevanje povečanja učinkovitosti, ki izhaja iz te koncentracije. Na drugi strani je družba UPS menila, da je Komisija kršila njeno pravico do dostopa do informacij, ki jih je v upravnem postopku predložila družba FedEx.

Glede neposredovanja končne različice ekonometričnega modela, ki ga je uporabila Komisija, je Splošno sodišče navedlo, da bi Komisija v skladu z veljavno ureditvijo družbo UPS dejansko morala seznaniti s to končno različico. Ker je bila diskrecijska pravica Komisije pri tem precej omejena oziroma celo neobstoječa, je Komisija s tem, da družbi UPS tega modela ni posredovala, storila dovolj resno kršitev njene pravice do obrambe. Ob upoštevanju sodne prakse na področju spoštovanja pravice do obrambe in sodbe Sodišča z dne 16. januarja 2019 ta kršitev pravice družbe UPS poleg tega ni bila opravičljiva z domnevno nejasnostjo prava Unije, kot je zatrjevala Komisija.

Splošno sodišče je zavrnilo tudi argument, ki ga je Komisija predložila v obrambo in ki se je nanašal na to, da je pred razvojem ekonometričnega modela med Komisijo in družbo UPS potekala večkratna izmenjava mnenj. Komisija namreč s tem, da ni posredovala končne različice ekonometričnega modela, ni zgolj prezrla postopkovne omejitve, katere namen je zagotoviti legitimost postopka nadzora nad koncentracijami Unije in njegovo pravičnost, temveč je družbo UPS postavila v položaj, v katerem ji ni bilo omogočeno razumevanje dela obrazložitve spornega sklepa.

Glede neposredovanja meril za ocenjevanje učinkovitosti, ki izhaja iz priglašene koncentracije, družbi UPS pa je Splošno sodišče navedlo, da nobena določba prava Unije, ki velja za nadzor nad koncentracijami, Komisiji ne nalaga, da vnaprej abstraktno opredeli specifična merila, na podlagi katerih namerava priznati, da je povečanje učinkovitosti mogoče škodeti za preverljivo. V teh okoliščinah so trditve družbe UPS, s katerimi želi dokazati, da je bila Komisija zavezana, da ji posreduje specifična merila in stopnje gotovosti, ki jih namerava uporabiti pri ugotavljanju, ali je bilo vsako zatrjevano povečanje učinkovitosti preverljivo, brez pravne podlage.

Splošno sodišče je poleg tega zavrnilo trditve, da naj bi Komisija kršila pravico družbe UPS do dostopa do nekaterih dokumentov, ki jih je Komisiji med upravnim postopkom predložila družba FedEx. Družba UPS namreč svoje pravice do dostopa ni uveljavljala pravočasno in v obliki, predpisani z veljavno zakonodajo (nepredložitev zadeve pooblaščenцу za zaslišanje), zato ni izpolnila pogojev za pridobitev odškodnine za škodo, ki naj bi izhajala iz kršitve navedene pravice.

Na drugem mestu, v zvezi z zatrjevano kršitvijo obveznosti obrazložitve, ki naj bi jo storila Komisija, je Splošno sodišče opozorilo, da zgolj nezadostnost obrazložitve akta Unije načeloma ne more biti podlaga za uveljavljanje odgovornosti Unije.

Na tretjem mestu, v zvezi z argumentom družbe UPS, ki se nanaša na napake pri vsebinski presoji priglašene koncentracije, je Splošno sodišče sicer potrdilo, da je Komisija storila nekaj napak, vendar je navedlo, da te napake ne pomenijo dovolj resnih kršitev prava Unije, na podlagi katerih bi bilo mogoče uveljavljati nepogodbeno odgovornost Unije. V zvezi s tem je Splošno sodišče pojasnilo, da je Komisija sicer v nasprotju s svojimi pravili (Najboljše prakse za predložitev gospodarskih dokazov) uporabila ekonometrični model, ki precej odstopa od običajne prakse na gospodarskem področju, vendar je imela pri opredelitvi navedenega modela precej široko diskrecijsko pravico. Komisija se poleg tega pri izvedbi analize učinkov priglašene koncentracije ni oprla izključno na navedeni ekonometrični model, temveč je opravila tudi splošno analizo značilnosti zadevnega trga, pri čemer je izpostavila naravo in značilnosti navedenega trga ter posledice, ki izhajajo iz načrtovane transakcije.

Na zadnjem mestu, Splošno sodišče je zaključilo, da družba UPS ni dokazala obstoja očitnih in hudih napak v okviru presoje preverljivosti povečanja učinkovitosti oziroma konkurenčnega položaja družbe FedEx ob načrtovani koncentraciji, niti obstoja kakršnega koli indika, ki bi lahko kazal na neenako obravnavanje med sklepom, ki se nanaša na transakcijo med družbama FedEx in TNT, in spornim sklepom.

Splošno sodišče je, potem ko je tako ugotovilo, da je dovolj resna kršitev procesnih pravic družbe UPS med upravnim postopkom omejena na neposredovanje končne različice ekonometričnega modela, ki ga je Komisija uporabila pri analizi učinkov priglašene koncentracije na cene, preučilo obstoj neposredne vzročne zveze med to nezakolitostjo in škodo, na katero se sklicuje družba UPS, in sicer, prvič, stroške, povezane s sodelovanjem v postopku nadzora nad priglašeno koncentracijo med družbama FedEx in TNT, drugič, plačilo odškodnine družbi TNT zaradi razdora pogodbe po odstopu od sporazuma o združitvi, sklenjenega z družbo TNT, in tretjič, izgubljeni dobiček, ki izhaja iz nemožnosti izvršitve tega sporazuma o združitvi.

Najprej, v zvezi s stroški, povezanimi s sodelovanjem družbe UPS v postopku nadzora nad priglašeno koncentracijo med družbama FedEx in TNT, je Splošno sodišče ugotovilo, da to sodelovanje očitno izhaja iz svobodne volje družbe UPS. Kršitve procesnih pravic družbe UPS v postopku nadzora nad koncentracijo med njo in družbo TNT tako ni mogoče šteti za odločilen vzrok stroškov, povezanih z njenim sodelovanjem v postopku nadzora nad koncentracijo med družbama FedEx in TNT. Ker je bil vzrok za plačilo odškodnine družbi TNT zaradi razdora pogodbeni obveznost, ki izhaja iz pogojev sporazuma o združitvi, sklenjenega med družbama UPS in TNT, se nezakolitosti iz spornega sklepa prav tako ne morejo šteti za odločilen vzrok plačila te odškodnine družbi TNT.

Nazadnje, v zvezi z zatrjevanim izgubljenim dobičkom družbe UPS je Splošno sodišče navedlo, da ni mogoče domnevati, da bi bila ob neobstoju kršitve procesnih pravic družbe UPS v postopku nadzora nad koncentracijo med njo in družbo TNT ta koncentracija razglašena za združljivo z notranjim trgov. Dalje, družba UPS ni niti dokazala niti predložila elementov, na podlagi katerih bi Splošno sodišče lahko ugotovilo, da bi Komisija ob neobstoju te kršitve navedeno koncentracijo razglasila za združljivo z notranjim trgov. Poleg tega je odpoved družbe UPS načrtovani koncentraciji od razglasitve spornega sklepa povzročila prekinitev neposredne vzročne zveze med ugotovljeno nezakolitostjo in zatrjevano škodo.

Glede na navedeno je Splošno sodišče ugotovilo, da družba UPS ni dokazala, da je bila kršitev njenih procesnih pravic v postopku nadzora nad koncentracijo med njo in družbo TNT odločilen vzrok zatrjevane škode. Njeno odškodninsko tožbo je tako v celoti zavrnilo.

Zavrnitev odškodninske tožbe, ki sta jo vložili družbi ASL (zadeva T-540/18)

Odškodninska tožba družb ASL se je nanašala na povračilo škode zaradi zatrjevanega izgubljenega dobička, ki naj bi izhajal iz nemožnosti izvršitve trgovinskih sporazumov, sklenjenih z družbo TNT, zaradi spornega sklepa. Družbi ASL sta se v utemeljitev tega zahtevka sklicevali na kršitev njunih temeljnih pravic in temeljnih pravic družbe UPS, ki naj bi jo storila Komisija, ter na obstoj hudih in očitnih napak pri presoji priglašene koncentracije med družbama UPS in TNT, ki jo je opravila Komisija.

Splošno sodišče je na prvem mestu ugotovilo, da se družbi ASL v utemeljitev svojega odškodninskega zahtevka ne moreta sklicevati na kršitev pravice družbe UPS do obrambe v okviru postopka nadzora nad koncentracijami med zadnjenavedeno družbo in družbo TNT. V skladu z ustaljeno sodno prakso Splošnega sodišča je namreč nujno, da je varstvo, ki ga zagotavlja pravno pravilo, navedeno v utemeljitev odškodninske tožbe, učinkovito za posameznika, ki se nanj sklicuje, in da je torej ta posameznik med tistimi, ki so jim z zadevnim pravilom podeljene pravice.

Splošno sodišče je na drugem mestu trditve družb ASL v zvezi s tem, da naj bi Komisija v okviru postopka nadzora nad koncentracijo med družbama UPS in TNT kršila njune temeljne pravice, zlasti njuno pravico do dobrega upravljanja, ki je zagotovljena s členom 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zavrnilo kot neutemeljene. V zvezi s tem je Splošno sodišče pojasnilo, da sta

se družbi ASL svobodno odločili za sodelovanje v tem postopku, zato se ne moreta utemeljeno sklicevati na domnevno kršitev svojih temeljnih pravic v okviru tega postopka, ki naj bi jo storila Komisija.

Splošno sodišče je na tretjem mestu tožbeni razlog, ki se je nanašal na obstoj hudih in očitnih napak, ki naj bi jih Komisija storila pri presoji koncentracije med družbama UPS in TNT, zavrglo kot nedopusten, saj sta družbi ASL v zvezi s tem zgolj napotili na tožbo, ki jo je vložila družba UPS v zadevi T-834/17.

Ob upoštevanju teh preudarkov je Splošno sodišče, ki je ugotovilo, da družbi ASL nista dokazali obstoja dovolj resnih kršitev prava Unije v spornem sklepu, njuni odškodninski tožbi zavrnilo kot neutemeljeni.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje

Celotno besedilo sodb ([T-834/17](#) in [T-540/18](#)) je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.